

אכילה ושתיה מהתשיעי יותר מיום אחר. ואף על גב שהדבר הזה נאמר בגון אחר, והכל יפה, וזה וזה דבר אחד, וכל אחד במקומו, וכך זה.

ולמדנו, ביום הזה כל השמחה וכל האור וכל הסליחה של העולמות, כלם תלויים באם העליונה, שכל המעלות שופעים ויוצאים ממנה, ואז מאירים כל אותם מאורות, ומאירים באור ובשמחה, עד שהכל מתבשם. ואז כל אותם הדינים נמצאים באור, והדין לא נעשה, ועל כן תענו את נפשתיכם.

אמר רבי אבא, הרי מורנו באר אותה מגוף המשנה - לא גלו ישראל מארצם עד שכפרו בקדוש ברוך הוא, שכתוב (שמואל ב-ב) אין לנו חלק בדוד ולא נחלה (לנו) בכך ישי, והרי נאמר. פסוק אחר מצאנו על זה, שכתוב (מלכים א-יא) ראה ביתך דוד. אמר לו, כך זה ודאי, בית דוד נקרא, כמו שכתוב (ישעיה ה) בית יעקב לכו ונלכה באור ה'. בית יעקב, כמו שנאמר (שם ט) ובית תפארתי אפאר. לכו ונלכה באור ה', שכתוב ונהר יצא מעדן להשקות את הגן, ונטע את הגן הזה להשתעשע בו עם הצדיקים, שבו הם שרויים.

למדנו, כתוב אף בעשור לחדש השביעי הזה יום הפורים הוא וגו' וענינתם את נפשתיכם. וכתוב והיתה לכם לחקת עולם בחדש השביעי וגו'. מה שכתוב אף, מה הוא רוצה כאן? אמר לו, זה בא למצט, שכיון שאמר וענינתם את נפשתיכם בתשעה לחדש, אמר (אחר כך) אף בעשור, והנה צריך להיות אף עשור! שבעשור הדבר תלוי.

מבתיכם, ושנינו אף - חלק, חציו

ובגין כך, אכילה ושתיה מתשיעה, יתיר מיומא אחרא. ואף על גב דהאי מלה אתמר בגוונא אחרא, וכלא שפיר, והאי והאי מלה חדא, וכל חד באתריה, והכי הוא.

ותאנא, בהאי יומא, כל חידו, וכל נהירו, וכל ותרנותא דעלמין, כלהו תליין באימא עלאה, דכל מבויעין נגדין ונפקין מנה. וכדין נהירין כל אינון בוצינין, ונהרין בנהירו בחדוותא, עד דמתבסם כלא. וכדין כל אינון דינין אשתכחו בנהירו, ודינא לא אתעביד, ועל דא תענו את נפשתיכם.

אמר רבי אבא, הא אוקים לה מר, מן גופא דמתניתא, לא גלו ישראל מארצם, עד

שכפרו בקודשא בריך הוא. דכתיב, (שמואל ב ב) אין לנו חלק בדוד ולא נחלה בכך ישי, והא אתמר. קרא אחרניא אשפחנא בהאי, דכתיב, (מלכים א יב) ראה ביתך דוד. אמר ליה, הכי הוא ודאי, בית דוד אקרי, כמה דכתיב, (ישעיה ב) בית יעקב לכו ונלכה באור יי'. בית יעקב, כמה דאת אמר (ישעיה ט) ובית תפארתי אפאר. לכו ונלכה באור יי', דכתיב, (בראשית ב) ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן, ונטע האי גן לאשתעשעא ביה עם צדיקיא, דביה שריין.

תאנא, כתיב אף בעשור לחדש השביעי הזה יום הפורים הוא וגו' וענינתם את נפשתיכם. וכתוב והיתה לכם לחקת עולם בחדש השביעי וגו'. אף דכתיב, מאי קא בעי הקא. אמר ליה, למעוטא קא אתיא. דכיון דאמר וענינתם את נפשתיכם בתשעה לחדש, אמר (לכתר) אף בעשור. אף עשור מיבעי ליה, דבעשור תליא מלתא.

אמר ליה אי הכי, (שמות יב) אף ביום הראשון אמר לו, אם כך, (שמות יב) אף ביום הראשון תשביתו שאר

תשביתו שאור מפתיכם, ותנינן אף חלק, חציו אסור באכילת חמץ, וחציו מותר. אוף הכא אף בעשור לחדש, אימא דחציו אסור במלאכה (נ"א באכילה), וחציו מותר. אמר ליה אוף הכא בועניתם את נפשותיכם תליא, דהא ענוי לא אשתכח אלא מפלגות יומא ולהלאה, ושפיר הוא אף חלק בועניתם את נפשותיכם. אמר רבי אלעזר, פתיב, (ויקרא טז) **פי ביום הזה יכפר עליכם וגו'.** אכפר עליכם מיבעי ליה. אלא יכפר עליכם, לאכללא יובלא, דנגיד מבועי לאשקאה בהאי יומא לכל עיבר, לארואה כלא, ולאשקאה כלא. ודא עליכם, פלומר, בגיניכון לדכאה לכון בהאי יומא, דכתיב לפני יי' תטהרו. ולא ישלוט עליכו דינא.

רבי יהודה, אמר זכאין אינון ישראל, דקודשא בריך הוא אתרעי בהו, ובעי לדכאה להו, דלא ישתפח בהו חובה, בגין דיהון בני היכליה, וידורון בהיכליה. ולזמנא דאתי כתיב, (יחזקאל לו) **וזרקתי עליכם מים טהורים וגו'.**

רבי יהודה פתח, (תהלים קל) **שיר המעלות ממעמקים קראתי יי'.** תנינן, בשעתא דברא קדשא בריך הוא עלמא, בעא למברי בר נש, אמליך באורייתא, אמרה קמיה, תבעי למברי האי בר נש, זמין הוא למחטי קמך, זמין הוא לארגזא קמך. אי תעביד ליה פעובדוי, הא עלמא לא יכיל למיקם קמך, כל שפן ההוא בר נש. אמר ליה, וכי למגנא אתקרינא, (שמות לד) **אל רחום וחנון ארך אפים.** ועד לא ברא קדשא בריך הוא עלמא, ברא תשובה, אמר לה לתשובה, אנא בעינא למברי בר נש בעלמא, על מנת דכד יתובון לך מחוביהון, דתהוי זמינא

אסור באכילת חמץ וחציו מותר. אף כאן אף בעשור לחדש, אמר שחציו אסור במלאכה (באכילה) וחציו מותר. אמר לו, אף כאן בועניתם את נפשותיכם זה תלוי, שגרי ענוי לא נמצא אלא מחצות היום ואילך, ונפה הוא אף חלק בועניתם את נפשותיכם.

אמר רבי אלעזר, כתוב פי ביום הזה יכפר עליכם וגו'. אכפר עליכם הנה צריך להיות! אלא יכפר עליכם - להכליל את היובל ששופע מעינות להשקות ביום הזה לכל עבר לרוות את הכל ולהשקות את הכל. וזה עליכם, פלומר עבורכם, לטהרכם ביום הזה, שכתוב לפני ה' תטהרו, ולא ישלט עליכם הדין.

רבי יהודה אמר, אשריהם ישראל שהקדוש ברוך הוא התרצה בהם ורוצה לטהר אותם שלא ימצא בהם חטא, כדי שיהיו בני היכלו וידורו בהיכלו. ולעתיד לבא כתוב, (יחזקאל לו) **וזרקתי עליכם מים טהורים וגו'.** רבי יהודה פתח, (תהלים קל) **שיר המעלות ממעמקים קראתי יי'.** שנינו, בשעה שברא הקדוש ברוך הוא את העולם, רצה לברא אדם. נמלך בתורה. אמרה לפניו: תרצה לברא האדם הזה?! עתיד הוא לחטא לפניך ועתיד הוא להרגיז לפניך. אם תעשה לו כמעשיו, הרי העולם לא יוכל לעמד לפניך, כל שפן אותו האיש. אמר לה: וכי לחנם נקראתי (שמות לד) **אל רחום וחנון ארך אפים?**

וטרם שברא הקדוש ברוך הוא את העולם, ברא תשובה. אמר לה לתשובה: אני רוצה לברא אדם בעולם, על מנת שפשישובו

על מנת דכד יתובון לך מחוביהון, דתהוי זמינא

לְמַשְׁפַּק חוֹבֵיהוֹן, וּלְכַפֵּרָא עָלֵיהוּ. וּבְכָל שַׁעֲתָא וְשַׁעֲתָא תְּשׁוּבָה זְמִינָא לְגַבֵּי בְּנֵי נִשְׂא, וְכַד בְּנֵי נִשְׂא תִּיּוּבִין מְחוּבְיָהוּ, הַאי תְּשׁוּבָה תְּבַת לְגַבֵּי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְכַפֵּר עַל כְּלָא, וְדִינִין אֶתְכַפְּיִין, וּמִתְבַּסְּמִין כְּלָהוּ, וְכַד נִשְׂ אֶתְדְּכִי מְחוּבְיָהּ.

אִמְרֵי אֶתְדְּכִי בַר נִשְׂ מְחוּבְיָהּ בְּשַׁעֲתָא דְּעָאֵל בְּהַאי תְּשׁוּבָה כְּדָקָא חֲזִי. רַבִּי יִצְחָק אָמַר, דְּתַב קָמִי מְלָפָא עֲלָאָה, וְצָלִי (דף ע' ע"א) צְלוֹתָא מְעוּמְקָא דְּלָבָא, הָדָא הוּא דְּכְתִיב מִמְּעַמְקִים קָרְאתִיךָ יי'.

רַבִּי אַבְא אָמַר, מִמְּעַמְקִים קָרְאתִיךָ יי', אֶתְר גְּנִיזוּ הוּא לְעִילָא, וְהוּא עֲמִיקָא דְּבִירָא, וְיַהֲהִי נִפְקִין נְחֵלִין וּמִבּוּעִין לְכָל עֵיבַר, וְיַהֲהִי עֲמִיקָא דְּעֲמִיקָתָא אֶקְרִי תְּשׁוּבָה. וּמֵאֵן דְּבַעֵי לְאַתְבָּא וּלְאַתְדַּכְּאָה מְחוּבְיָהּ, בְּהַאי עוּמְקָא אֶצְטְרִיךְ לְמִקְרִי לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הָדָא הוּא דְּכְתִיב מִמְּעַמְקִים קָרְאתִיךָ יי'.

תַּאנְא, בְּשַׁעֲתָא דְּהוּה בַר נִשְׂ חַב קָמִי מְאָרִיָּה, וְקָרִיב קְרַבְנִיָּה עַל מְדַבְּחָא, וְכַהֲנָא מְכַפֵּר עָלֵיהּ, וּבַעֵי בְּעוֹתִיָּה עָלֵיהּ, מִתְעַרְיִין רַחֲמִי, וְדִינִין מִתְבַּסְּמִין, וְתְּשׁוּבָה אָרִיק בְּרַכָּאֵן, בְּמִבּוּעִין דְּנִגְדִין וְנִפְקִין, וּמִתְבַּרְכִּין כְּלָהוּ בּוּצִינִין כְּחֻדָּא, וְכַד נִשְׂ אֶתְדְּכִי מְחוּבְיָהּ.

תַּא חֲזִי, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֶפִּיק עֶשֶׂר כְּתָרִין, עֶטְרִין קְדִישִׁין לְעִילָא, דְּאַתְעֶטֶר בְּהוּ, וּמִתְלַבֵּשׁ בְּהוּ, וְהוּא אֵינּוֹן, וְאֵינּוֹן הוּא, כְּשִׁלְהוּבָא דְּאַחִידָא בְּגוּמְרָא, וְלִית תַּמָּן פְּרוּדָא. לְקַבִּיל דְּנָא, אִית עֶשֶׂר כְּתָרִין דְּלָא קְדִישִׁין לְתַתָּא, וְאֵינּוֹן אֶחִידָן בְּזוּהָמָא דְּטוּפְרָא דְּחַד עֶטְרָא קְדִישָׁא, דְּאַקְרִי חֲכָמָה. וְעַל דָּא אֶקְרוּן חֲכָמוֹת.

לְךָ מְחַטְאֵיהֶם, שְׁתַּהֲי עֲתִידָה לְעֹזֵב אֶת חַטְאֵיהֶם וּלְכַפֵּר עָלֵיהֶם. וּבְכָל שַׁעֲתָא וְשַׁעֲתָא תְּשׁוּבָה זְמִינָה לְאַנְשִׁים, וּכְשָׂאנְשִׁים שְׂבִים מְחַטְאֵיהֶם, תְּשׁוּבָה הַזֵּה שְׂבָה לְקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא מְכַפֵּר עַל הַכֹּל, וְהַדִּינִים נִכְנָעִים, וְכֹלָם מִתְבַּשְׂמִים, וְאַדָּם נִטְהַר מְחַטְאוֹ. מְחִי נִטְהַר אָדָם מְחַטְאוֹ? בְּשַׁעֲתָא שְׁנַכְנַס לְתְּשׁוּבָה הַזֵּה כְּרַאֵי. רַבִּי יִצְחָק אָמַר, שְׂשֵׁב לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַעֲלִיּוֹן וּמִתְפַּלֵּל תְּפִלָּה מְעַמְק הַלֵּב. זֶהוּ שְׂפָתוֹב מִמְּעַמְקִים קָרְאתִיךָ ה'.

רַבִּי אַבְא אָמַר, מִמְּעַמְקִים קָרְאתִיךָ ה', מְקוֹם גְּנוּז הוּא לְמַעְלָה, וְהוּא עֵמֶק הַבְּאֵר, וּמִזֶּה יוֹצְאִים נְחֵלִים וּמִמְּעִינּוֹת לְכָל עֵבַר, וְאוֹתוֹ עֵמֶק הַעֲמֻקִּים נִקְרָא תְּשׁוּבָה. וּמִי שְׂרוּצָה לְשׁוּב וּלְהִטְהַר מְחַטְאֵי, מְהַעֲמֵק הַזֶּה הוּא צְרִיךְ לְקָרָא לְקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. זֶהוּ שְׂפָתוֹב מִמְּעַמְקִים קָרְאתִיךָ ה'.

לְמַדְנּוּ, בְּשַׁעֲתָא שְׁהִיָּה אָדָם חוּטָא לְפָנֵי רַבּוּנּוֹ וּמִקְרִיב קְרַבְנּוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ, וְהַפְהִין מְכַפֵּר עָלָיו וּמְבַקֵּשׁ בְּקִשְׁתּוֹ עָלָיו, מִתְעוֹרְרִים רַחֲמִים, וְהַדִּינִים מִתְבַּשְׂמִים, וְהַתְּשׁוּבָה מְרִיקָה בְּרַכּוֹת בְּמִעִינּוֹת שְׂשׁוּפְעִים וְיוֹצְאִים, וְכֹל הַמְּאֻרּוֹת מִתְבַּרְכִּים כְּאַחַד, וְהַאָדָם נִטְהַר מְחַטְאוֹ.

בַּא רְאָה, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הוֹצִיא עֶשְׂרֵה כְּתָרִים, עֶטְרוֹת קְדוּשׁוֹת לְמַעְלָה, שְׁהַתְעֶטֶר בְּהֶם וּמִתְלַבֵּשׁ בְּהֶם, וְהוּא זֶה הֵם, וְהֵם זֶה הוּא, כְּשִׁלְהֻבָּת הַאֲחוּזָה בְּגַחֲלַת, וְאֵין שֵׁם פְּרוּד. כְּנִגְדָּה זֶה יֵשׁ עֶשְׂרֵה כְּתָרִים שְׂאֵינָם קְדוּשִׁים לְמִטָּה, וְהֵם אֲחוּזִים בְּזוּהָמָת הַצִּפְרָן שֶׁל עֶטְרָה קְדוּשָׁה שְׁנִקְרָאת חֲכָמָה, וְעַל כֵּן נִקְרָאוּ חֲכָמוֹת.

וְתֵאנָא, עֲשֶׂרָה זַיְנֵי חֲכָמוֹת אֵלֶיךָ נִחְתּוּ לְעֵלְמָא.
 וְכִלְהוּ אֶסְתָּאבוּ (ס"א אשתאבו) בְּמִצְרַיִם,
 בַּר מַחֲד דְּאִתְפָּשֵׁט בְּעֵלְמָא, וְכִלְהוּ זַיְנֵי חַרְשֵׁי
 אֵינּוֹן, וּמִנֵּיהוּ יִדְעֵי מִצְרַיִם חַרְשֵׁינָא, עַל כָּל
 בְּנֵי עֵלְמָא. וְכַד מִצְרַאֲי בְּעָאן לְמַעַבְד פְּנוּפִיָּא
 בְּחַרְשֵׁיהוּ לְעוֹבְדֵיהוֹן, הוּוּ נְפָקִי לְחַקְלָא
 לְטוּרֵי רְמָאֵי, וְדִבְחִין דְּבַחִין, וְעַבְדִּין גּוּמִין
 בְּאַרְעָא, וְסַחְרִין הֵהוּא דְמָא סוּחְרֵינִיה דְּהֵי
 גּוּמִין, וְשָׂאָר דְמָא מִתְפַּנְפִּי בְּהֵנְהוּ גּוּמִין,
 וּבְשָׂרָא שׁוּיָן עֲלֵיהוּ. וּקְרַבִּין קְרַבְנֵיהוֹן, לְאֵינּוֹן
 זַיְנִין בִּישֵׁין, וְאֵינּוֹן זַיְנִין בִּישֵׁין מִתְפַּנְפִּין
 וּמִתְקַרְבִּין פְּחָדָא, וּמִתְפַּיִסִין בְּהַדִּיָּהוּ בְּהֵהוּא
 טוּרָא.

יִשְׂרָאֵל דְּהוּוּ בְּשַׁעְבוּדֵיהוֹן, הוּוּ מִתְקַרְבִּין
 לְהוֹן, וְאוּלְפּוּ מִנֵּיהוּ, וְהוּוּ טְעָאן
 בְּתַרְיָהוּ, וְהֵינּוּ דְכָתִיב כְּמַעֲשֵׂה אֶרֶץ מִצְרַיִם
 אֲשֶׁר יִשְׁבַּתְּם בָּהּ לֹא תַעֲשׂוּ וּכְמַעֲשֵׂה אֶרֶץ
 כְּנָעַן וְגו', וְכָתִיב וְלֹא יִזְבְּחוּ עוֹד אֶת זְבַחֵיהֶם
 לְשַׁעִירִים וְגו'. תֵּאנָא, בְּשַׁעֲתָא דְהוּוּ מְקַרְבִּין
 לְהוֹן עַל גְּבֵי חַקְלָא, וְהוּוּ מְזַמְנֵי הֵהוּא דְמָא,
 וּמְקַרְבֵי קְרַבְנֵיהוּ, הוּוּ מִתְפַּנְפִּי כָּל אֵינּוֹן זַיְנִין
 בִּישֵׁין, וְחַמָּאן לְהוֹן כְּגוּוֹנָא דְשַׁעִירִים, כְּלֵהוּ
 מְלָזִין שַׁעֲרָא, וּמוֹדְעֵי לְהוּ מַה דְאֵינּוֹן בְּעֵזִין.
 תָּא חַזִּי, יִצְחָק מַה כְּתִיב בֵּיהּ, (בראשית כז) וַיִּגַּשׁ
 יַעֲקֹב אֶל יִצְחָק אָבִיו וַיִּמְשָׁהוּ, אָמַר, דָּא
 לֹא אִתְעַדִּי (ס"א הָכֵא לֹא אִתְעַדִּי), אֶלָּא מִטְלָא דְשִׁמְיָא
 דְנִגִּיד עַל אֶרְעָא. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וּמִשְׁמֵי
 הָאָרֶץ, בְּכֹלָא בְרַכִּיָּה. מָאֵי טַעְמָא. בְּגִין דְחַמָּא
 לִיָּה בְּשַׁעֲרָא, אָמַר לְמַעַבְד דָּא, וּמִשְׁמֵי הָאָרֶץ
 אֲצַטְרִיךְ, וְלֹא זֹהֲמָא דְאַרְעָא, דְהֵאֵי זֹהֲמָא
 הוּא דְאַרְעָא, וְכַד טְלָא דְשִׁמְיָא וּמַגְדָּא דְאַרְעָא
 מִתְחַבְרָאן אִתְעַבְרָא הֵאֵי זֹהֲמָא.

וְלִמְדֵנוּ, עֲשֶׂרָה מִיְנֵי הַחֲכָמוֹת
 הִלְלוּ יְרֵדוּ לְעוֹלָם, וְכֹלָם נְטֻמָּאוּ
 (בשׂאבו) בְּמִצְרַיִם, פְּרִט לְאֶחָד
 שֶׁהִתְפַּשֵּׁט בְּעוֹלָם, וְכֹלָם הֵם מִיְנֵי
 כְּשָׁפִים, וּמֵהֶם יִדְעוּ הַמִּצְרַיִם
 כְּשָׁפִים עַל כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם.
 וְכִשְׁהַמִּצְרַיִם רָצוּ לַעֲשׂוֹת פְּנוּס
 בְּכֹשְׁפֵיהֶם לְמַעֲשֵׂיהֶם, הָיוּ
 יוֹצְאִים לְשָׂדֵה לְהָרִים הַגְּבוּהִים,
 וְזוֹבְחִים זְבָחִים, וְעוֹשִׂים גְּמוֹת
 בְּאֶרֶץ, וּמְסוֹבְבִים אוֹתוֹ הַדָּם
 סָבִיב הַגְּמוֹת הִלְלוּ, וְשָׂאָר הַדָּם
 מְכַנְסִים בַּגְּמוֹת הִלְלוּ, וְשָׁמַיִם
 עֲלֵיהֶם בְּשָׂר, וּמְקַרְבִּים אֶת
 קְרַבְנֹתֵיהֶם לְאוֹתָם הַמִּינִים
 הַרְעִים, וְאוֹתָם הַמִּינִים הַרְעִים
 מִתְפַּנְסִים וּמִתְקַרְבִּים פְּאָחַד,
 וּמִתְפַּיִסִים עִמָּם בְּאוֹתוֹ הַהָר.
 יִשְׂרָאֵל שֶׁהָיוּ מִשְׁעַבְדִּים לָהֶם,
 הָיוּ מִתְקַרְבִּים לָהֶם, וְלִמְדוּ מֵהֶם,
 וְהָיוּ טוֹעִים אַחֲרֵיהֶם. וְהֵינּוּ מַה
 שֶׁכָּתוּב, כְּמַעֲשֵׂה אֶרֶץ מִצְרַיִם
 אֲשֶׁר יִשְׁבַּתְּם בָּהּ לֹא תַעֲשׂוּ
 וּכְמַעֲשֵׂה אֶרֶץ כְּנָעַן וְגו'. וְכָתוּב
 וְלֹא יִזְבְּחוּ עוֹד אֶת זְבַחֵיהֶם
 לְשַׁעִירִים וְגו'. לְמַדְנּוּ, בְּשַׁעֲתָא
 שֶׁהָיוּ מְקַרְבִּים לָהֶם עַל גְּבֵי
 הַשָּׂדֵה וְהָיוּ מְזַמְנִים אוֹתוֹ הַדָּם
 וּמְקַרְבִּים קְרַבְנֹתֵיהֶם, הָיוּ
 מִתְפַּנְסִים כָּל אוֹתָם מִינֵי רְעִים,
 וְרוֹאִים אוֹתָם כְּמוֹ הַשַּׁעִירִים,
 כְּלָם מְלֵאִים בְּשַׁעֲרָא, וּמוֹדִיעִים
 לָהֶם מַה שֶׁהֵם רוֹצִים.
 בָּא רָאָה, מַה כְּתוּב בְּיִצְחָק?
 (בראשית כז) וַיִּגַּשׁ יַעֲקֹב אֶל יִצְחָק
 אָבִיו וַיִּמְשָׁהוּ. אָמַר, זֶה לֹא חֶסֶד
 (כֵּן לֹא מִתְעוֹרֵר), אֶלָּא מִטְלָא הַשְּׁמַיִם
 שְׁנוּזֵל עַל הָאָרֶץ. אָמַר רַבִּי יוֹסִי,
 וּמִשְׁמֵי הָאָרֶץ, בְּכֹל הוּא בְרַךְ
 אוֹתוֹ. מַה הַטַּעַם? כִּי רָאָה אוֹתוֹ
 עִם שַׁעֲרָא. אָמַר, שְׂכָדִי לְהַעֲבִיר
 אֶת זֶה, צְרִיךְ וּמִשְׁמֵי הָאָרֶץ, וְלֹא
 זֶהֱמַת הָאָרֶץ, שֶׁהָיוּ זֶהֱמָה הִיא
 שֶׁל הָאָרֶץ, וְכִשְׁטַל הַשְּׁמַיִם וּמַגְדֵי הָאָרֶץ מִתְחַבְרִים, עוֹבְרֵת הַזֶּהֱמָה הַזֹּאת.